

תקציב הביטחון מישרת הגבול במיספרים גדולים שמרו באותו הערב על החוגגים המחוללים. החיילים עמדו בצד וקפאו מקור.

שלט גדול של לאור נתלה לרוחב הרחוב הראשי של השוק. בשעות הערב המוקדמות הגיעו צעירים והעמידו דוכנים לאורך הרחוב, שהיה כשעה הזאת ריק מאדם. הצעירים הציבו משקאות ומברי מאכל על השולחנות וערכו התייעצות חפוזה, כדי לקבוע את המחירים. שלטים קטנים, שנתלו ליד כל דוכן, הודיעו לקונים כי כל ההכנסות הן קודש ל"חברי אירגון הטרור.

הבעיה שעמדה בפני המוכרים צעירים היתה, אם כדאי לקבוע מחירים גבוהים כדי להגדיל את ההכנסות, או דווקא להיפך — כמו שהציעה צעירה נחוצה כחולה ובחולצה לבנה — לקבוע מחירים נמוכים, ואז יקנו יותר, המחזור יגדל ואיתו ההכנסות. הוחלט לקבל את עצתה של בעלת החצאית הכחולה.

קבוצת הצעירים חולקה לחוליות, כל חוליה קיבלה פיקוד על דוכן. הם ישבו וחיכו לקונים שיבואו. הם באו. לאט-לאט, ככל שירד הלילה, התמלאו הסימטות הריקות וההשוכות של חברון בהמון אדם. ורמו לכיכר המרכזית, שם כבר התחילו לחולל ראשוני האורחים.

שרון: "אם ירצה השם..."

מתנחלים ניצחו — תחת ש"מ מירה קפדנית של צה"ל ומישי"טרת ישראל, באישור מוסמך של שר הביטחון וממשלת ישראל, חגגו את

לא תחמוד! הרב חיים דרוקמן, ראש סיעת מורשה (קואליציה של מצ"ד ומועלי אגודת ישראל) נושא גם הוא ספר-תורה, שעלו כתובים עשרת הדיברות. דרוקמן חזר בדבקות ובהתלהבות. תוך כדי עצמת עיניים, אחרי התפילה של הכרוז, לפני שיצא עם חבריו להקפות.

ולדמו גם מקומו של הרב אליעזר ולדמן לא נפקד. גם הוא נישא על כתפיים.

יחיו יהודים בחברון, כמו בכל מקום אחר בארץ ישראל."

הדברים גררו למחאות-כפיים סועות רות כציבור הרב בכיכר.

"הישוב היהודי בחברון חודש", המשיך שרון, כשהוא נהנה מההתלהבות שעוררו דבריו, "ועכשיו צריך לתת תנופה מחודשת גדולה יותר הן לישוב בחברון והן ליישובים בכל חלקי ארץ ישראל."

שוב מחאות-כפיים סוערות. הצ"ח בור במקום ידע שכאשר שרון אומר, הוא מתכוון למה שהוא אומר. הציבור ידע ששרון הוא איש של ביצוע. "היום הישוב עוד קטן, רק כמה אלפים", המשיך השר, "אני מאמין שיגיע לישוב של מאות אלפים."

מחאות כפיים. "העירי תהפוך למרכז יהודי. יהודים וערבים יכולים וחייבים לחיות בשלום זה לצד זה. אבל צריך לזכור — כל הזכויות על ארץ-ישראל הן זכויות של היהודים. לערבים, כמו לבני דתות אחרות, כל הזכויות בארץ-ישראל. צריך להבחין בין הזכויות על ארץ ישראל לבין הזכויות בארץ-ישראל. אני שמח להגות איתכם בחברון ומקווה, אם ירצה השם, בשנה הבאה לחגוג בשכם. חג שמח!"

דבריו של שרון הכניסו את הציבור (המשך בעמוד 42)

לא תרצח! על סימרי התורה שנשאו אותם שהתכבדו בנשיאתם, היו רשומים עשרת הדיברות. מאיר כהנא היה אחד מהמכובדים שנשאו את סימריהתורה בהקפות. הוא חייד לכל עבר ורקד לצידו של אריאל שרון (מימין). והרבנים ולדמן, דרוקמן ולוינגר (גם הם מימין).